

De verjaardag van de notaris

door **W. Lobbezoo-de Vos**

In het tweede en laatste protocol van de zeventiende-eeuwse Montfoortse notaris Johan van Cortenes is een vel papier gelegd, dat géén notarieel stuk is (zoals een testament, boedelscheiding, enz.), maar dat ons een tipje van de sluier oplicht over de *treurige, sombere heer* Johan Fransz van Cortenes.

Uit de “Vreugdefakkel”, aangestoken ter gelegenheid van de 68e verjaardag van de notaris op 14 maart 1655, blijkt dat hij op 14 maart 1587 is geboren.

Van zijn loopbaan is het volgende bekend:

- Op 19 september 1612 te Gouda geadmitteerd als notaris;
- Van november 1612 t/m juni 1614 hield hij kantoor te Nieuwkoop (enkele akten zijn te 's-Gravenhage verleden);
- Van 1617 t/m 1655 was hij notaris te Montfoort.

Zijn werk is bewaard gebleven in de delen 1445 en 1446 van het notarieel archief van Montfoort, berustend in het Gemeentearchief aldaar.

Van zijn privéleven spreken de volgende data:

- Op 25 juli 1619 te Montfoort gehuwd (als secretaris van de stad) met **Marigen Jorriaens Both**.
Zij overleed op 20 juli 1637 als Maria van Cortenes, huisvrouw van de secretaris.
- Hun zoon **Georgius** van Cortenes trouwde in 1652 te Montfoort met **Sara Wallis**.
Kinderen uit dit huwelijk werden als zijn naamgenoot (Joannes) gedoopt op 2 april 1654 en 13 april 1656.
- Hun dochter **Elisabeth** van Cortenes trouwde 6 augustus 1654 te Montfoort met **Dirck van Diemerbrouck**.

De verjaardag van de notaris werd in 1654 niet gevierd, zoals blijkt uit de transcriptie van de “Vreugdefakkel” en de twee liedjes, maar in 1655 werd vol verwachting uitgekeken naar de *taart met appels en amandelen, overgoten met een glaasje wijn!*

Op 17 december 1663 tekende Johan van Cortenes voor de laatste maal als getuige bij een akte, die door zijn zoon en opvolger Georgius was opgesteld.

“VRUCHDE FACKEL

Aenghsteecken op het verjaeren
van mijn heer, mijn heer Johan van Cortenes verjaert den 14 van maert 1655.

Wech met het dofte hoofd en breynelose sinnen
Dat altijd truerich is en vreuchde niet kan minnen
Vergundt mijn waerde vriendt dat ick u hier kom cieren
Met dit bekladt panpier, in plaes van lauwerieren
Wat wul men droefvich sijn en dat men vreuchde staect

Waninge fabel

14 van mnd
1655

A inghefietend op het verjaer,
Van mijn ziele mijn ziele Jagan, dan Certanus De Jaer 1655

Wes met het zoffe looff en broemelose chimdy
 Dal Altze knieries, Is en verainde niet hanminde,
 Algeint 1155, Abade vridit dat ick n zitt kom ciseo,
 Met dit Bekladt pampilt In plaes van kaniwocidra,
 Wat belind, droefvrij en en Jitma, droezde stascht
 Doch dan Abanneer en, maer Naer Goedos Beelt gannet
 Maer stondest Jan coek niet Abanneema, Maris last
 Wanne en dardig kindt ter Abaelt Nbat gfebract
 Maer plaest In oude tye en droezde liet te goora,
 Ca, was onses Goltz als imant Abiet gfeboora,
 Jek maer n Jan tel vridit om dat hit isde tot
 In dangevanden, Jacy dat g gfeboora, en
 Jek Abait n seculael kyeit Als g n sefte moogt Abaitte,
 Dit boerit n eode op d'ande hido, Menstos
 De haer seft n Bewaert tot ach, Jock googe Jand,
 Van Gfmael hiey en aeft g bil n boort Bewara,
 Hoe Manis tanger Manis en komdt niet tot die tot
 Vane too en, andtdom Als g gfehouma, eot
 Al lodes en noch frid Jieit Abilt n frisse loda,
 Ca, diauffe van n Golt In geliefte Boffeda,
 Op dat g naer n doot moogt Abedaram int lida,
 Door guffe van n Golt zitt boerit, en, wa gend,
 Dal gij eode n en, my In die volmaecht vridit
 Dait Jaldre goochte list is wiffening van d'ieit

Op de Nijse prinsesse zitt kom ick bynaect

<p> Lot op vortinde bay maet Abel verfract Jitma, dardig, moer en last Vant/verleede Jaa wilt vrede Doo is die Jaa is die Alst d'ieit d'ieit </p>	<p> Amandela, en, appels enier Aband, Jaid Jf, en, gfeest en, lagge secul Maer mi enise Abae gfevulle Dacrom d'ieit Dacrom d'ieit maer opto passe </p>
--	---

Op de Nijse prins robbet

Men moet Begietes dese maet
 Al met en, gliefte en
 Vant en, Is Abel en, Jaa bespuet
 Nu Moelma, droezde en
 En d'ieit die gfevulle
 van die mi Is d'ieit
 Vant d'ieit zitt men d'ieit
 Die se laurie Is d'ieit

Oock dan wanneer een mens naer Goedes beelt gemaect
Men sondicht dan oock niet wanneer men matich lacht
Wanneer een aerdich kint ter werelt wert ghebracht
Men placht in oude tijt een vreuchde liet te hooren
Ter eeren onses Godts als imandt wiert ghebooren
Ick maen u dan tot vreucht omdat dit is de tijt
En aenghenaemen dach dat gij ghebooren sijt
Ick wens u sooveel heyls als gij u selfs moocht wensschen
Hier booven bij u Godt, op d' aerde bij de mensschen
De Heer heeft u bewaert tot aen dees hooghe jaren
Van *ses mael tien en acht*. Hij wil u voorts bewaren
Hoe menich tenger mensch en komdt niet tot die tijt
Van soo een ouderdom als gij ghekommen sijt
U leden sijn noch fris. Diens wilt u frisse leden
Ten dienste van u Godt in heylicheyd besteden
Opdat gij naer u doot mooght weederom in 't leven
Door gunste van u Godt hierbooven sijn verheven
Dat gun Godt u en mijn in die volmaectt vreucht
Daer d' alderhooghste lust is oeffeningh van deught.

Op de wijse "Prinsesse hier kom ick bij nacht".

Let op veertinde van maert
Wel verstaet
Dat men backen moet een taert
Want verleede jaer, wilt weete
Doen is die, doen is die
Als 't blijkt verghete.

Amandelen en appels suer
Waren duer
'T scheen gheheel een leghe schuer
Maer nu sijn se weer ghewasse (gegroeid)
Daerom dient, daerom dient
Mer op te passe.

Op de wijse "Prins Robbert".

Men moet begieten dese taert
Al met een glaesge wijn
Want sij is wel een jaer bespaert
Nu moet men vrolijck sijn
En drincken die ghesondichijt
Van die nu is verjaert
Want anders het mijn dapper spijt
Die soo lanck is bewaert."